

reglerne om samadministration og administrationsaftaler. Rigsrevisionen finder, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis DfA fortsætter med løbende at ændre og ajourføre reglerne, så disse i videst muligt omfang afpasses efter og er i overensstemmelse med det tilsyn, som direktoratet reelt har mulighed for at udføre samtidig med, at de forbedrer og præciserer direktoratets kontrolmuligheder.

Rigsrevisionen gav i notatet udtryk for, at det ville være ønskeligt, hvis hjemmelen til samadministration blev fastsat i selve arbejdsløshedsforsikringsloven. Med virkning fra 1. juli 1993 er arbejdsløshedsforsikringslovens § 88 ændret, så det udtrykkeligt nævnes, at der kan fastsættes regler om, under hvilke betingelser en arbejdsløshedskasse kan administreres af eller sammen med en faglig organisation. DfA er i gang med at revidere økonomibekendtgørelsen, herunder reglerne om samadministration, og man forventer at afslutte arbejdet, så en ny økonomibekendtgørelse kan træde i kraft den 1. januar 1994.

Kassens bidrag eller vederlag for en anden forenings eller andres administration må ikke overstige de faktiske udgifter, der er forbundet med administrationen, men må gerne være mindre. I kapitlet redegøres for de samlede administrationsudgifter pr. medlem i 1991 i de 39 arbejdsløshedskasser.

9. I kapitel V omtales FFA's samadministration med SFF, og der redegøres i afsnit V.A for nogle principielle spørgsmål om samadministration og administrationsaftaler, bl.a. om, hvorvidt reglerne om samadministration er i strid med ordlyden af arbejdsløshedsforsikringslovens § 82 om ophævelse af den fælles administration mellem SFF og FFA, samt om, hvorvidt spørgsmål, der er blevet afgjort i forbindelse med fastlæggelsen og godkendelsen af de generelle principper i administrationsaftalen, kan tages op til fornyet overvejelse. FFA har i forbindelse med sidstnævnte spørgsmål indstævnet Arbejdsministeriet for Østre Landsret.

Direktoratet finder det meget tvivlsomt, om der er hjemmel til at forhindre en kasse i at indgå i et administrationsfællesskab med en faglig organisation.

Direktoratet fastholder sin ret til efterfølgende at anfægte administrationsaftalen, hvis den

hviler på bristede forudsætninger eller et ukorrekt skøn.

10. Derefter beskrives i afsnit V.B administrationsaftalerne mellem FFA og SFF for regnskabsårene 1988, 1989 og 1990 og første halvdel af 1991. Fra 1. juli 1991 har FFA indgået en ny administrationsaftale med SFF, så der nu kun i meget begrænset omfang er samadministration mellem de to foreninger.

For årene 1985-1987, hvor der ikke forelå skriftlig administrationsaftale, blev kassen belastet med ca. 61 pct. af fællesomkostningerne. I administrationsaftalen for 1988 blev fordelingsnøglen ændret. Det nye fordelingsprincip betød, at kassen blev belastet med ca. 81 pct. af fællesomkostningerne.

Rigsrevisionen har givet udtryk for, at DfA burde have skrevet sig en bedre dokumentation for fordelingsnøglen og de øvrige poster i administrationsaftalen for 1988, inden denne blev godkendt af direktoratet.

DfA fandt denne kritik uberettiget, idet man ved godkendelsen allerede var i slutningen af 1988 og begyndelsen af 1989. DfA havde derfor fundet det mere hensigtsmæssigt at koncentrere indsatsen om regnskabstallene.

Rigsrevisionen er fortsat af den opfattelse, at en bedre dokumentation for fordelingsnøglen m.v. inden godkendelse af administrationsaftalen formentlig kunne have begrænset antallet og omfanget af DfA's efterfølgende undersøgelser, ligesom retssagen mellem FFA og Arbejdsministeriet om kompetencespørgsmålet måske kunne have været undgået.

Rigsrevisionen gav også udtryk for, at uagtet DfA's undersøgelse har vist, at en del af administrationsudgifterne kan fordeles mellem kassen og fagforeningen i forholdet 81/19, burde det forhold, at FFA's andel steg med 33 pct. (fra 61 til 81 pct.), have indebåret, at direktoratet havde krævet en mere indgående dokumentation for fordelingsnøglen.

Da adskillige kasser bliver administreret med tilskud fra de tilknyttede fagforbund og derved betaler mindre til administrationen, end de faktiske udgifter vedrørende administrationen udviser, havde DfA imidlertid anset stigningen for uvæsentlig, hvis blot den nye fordeling ikke medførte, at FFA blev pålagt administrationsudgifter, der ikke vedrørte arbejdsløshedskassen.